

230423 Geloven is zien, Joh. 20

Heer, ik wil uw liefde loven,
al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft geloven,
ook wanneer het oog niet ziet.

Kijk ik ben niet zo'n wappie die alles maar voor zoete koek slikt. Feiten moeten eerst geverifieerd zijn voor ik ze geloof. Dat heb ik al vanaf het begin dat ik meeliep met Jezus. Soms was het zo vaag, wat hij vertelde. Het klonk allemaal mooi en diep. Maar ook heel naïef. In het laatste jaar stond hij ook steeds meer onder druk. Ik weet nog goed toen Hij het verhaal over de goede herder vertelde. Goed verhaal hoor. Maar niet erg handig. Als je tegen de joden zegt dat ze niet bij de kudde horen, omdat ze niet naar je luisteren. Tja dan vraag je om problemen. Hij en dus wij konden nog maar net ontsnappen. Toen zijn we over de Jordaan gegaan – waar Johannes de Doper nog gedoopt heeft - om onder de radar te blijven.

Dan ben je daar. Relatief veilig. Komt er een bericht dat Lazarus, de broer van Maria en Marta ernstig ziek was. Een goede vriend. Gelukkig was Jezus zo verstandig om niet het gevaar op te zoeken, maar te blijven waar-ie was. Totdat Lazarus gestorven was. Toen ging Hij wel. We hebben nog op hem ingepreparaat, maar er was geen houden aan. Nou, heb ik gezegd. Laten wij maar meegaan, om samen met hem te sterven. Zo loyaal ben ik dan ook.

Later had Jezus weer zo'n vaag verhaal. Over het huis van z'n Vader. Jullie kennen de weg waarheen ik ga, zei Hij toen. Dan kijk ik de kring rond. Allemaal gezichten als een vraagteken. Normaal hoor je mij niet, maar op dat moment was ik de enige die om opheldering vroeg. Ja, zeg , Heer, we weten niet eens waar u heengaat, hoe moeten we dan de weg weten? Feiten, heldere concrete feiten, daar gaat het mij om. Sprookjes daar prik ik zo doorheen.

Jullie weten hoe het gegaan is. Jezus bleef het gevaar opzoeken en het is hem noodlottig geworden. Wij konden gelukkig ontkomen. Maar Jezus niet. Ze hebben hem opgehangen. Nou je snapt, dat we ernstig verslagen waren. Komt afgelopen zondag een groepje vrouwen bij een paar van ons. Over dat de Heer was opgestaan. Kijk, daar kan ik niet tegen. Ze hebben hem dood van het kruis gehaald. Snel voor de sabbat begraven. Het gonsde al van de verhalen in de stad. Ja, dat Jezus machtig was en zelfs doden levend heeft gemaakt dat weet ik. Dat heb ik zelf gezien. Ik was erbij toen Lazarus uit het graf werd geroepen. Maar dat is iets totaal anders dan zelf uit de dood opstaan. Daar moet je bij mij niet mee aankomen.

Maar goed, Petrus en Johannes zeiden diezelfde zondag laten we bij elkaar komen, om alles te bespreken. Van mij hoefde dat niet. Voor mij was het duidelijk. Jezus is passé. Het wordt tijd om mijn eigen leven op te pakken. Komen ze me later vertellen dat Jezus is verschenen. Ze hadden het huis goed afgesloten, stond Jezus daar. Ik weet niet wat ze hadden gedronken. 'Wij hebben de Heer gezien'. Koekoek. Ja in je dromen. Maar je moet ze een kans geven, dus ik zei pas als ik zijn handen en zijn zij mag voelen, geloof ik het. Eerder niet. Eerst zien, dan geloven!

Nou deze zondag een week later, waren we weer bij elkaar. En ik dacht al. Kijk zo komt het, als je elkaar maar lang genoeg gaat opdraaien met dezelfde verhalen, ga je vanzelf geloven.

Maar bam. Daar stond Hij. Precies zo als zij het mij verteld hadden. Gesloten deuren konden hem niet tegenhouden. Vrede voor jullie zei Hij. Gewoon zoals Hij altijd sjaloom zei en wij ook. Sjaloom, ja ook goedendag. Maar dit klonk zo anders. Ik voelde de vrede in mijn hart. Zijn sjaloom werd werkelijkheid!

Op dat moment keek Hij mij aan. Ik wist heel mijn leven ligt hier open voor hem. Hij weet alles van mij. Mijn ongeloof, mijn gemopper. Er is niets voor Hem verborgen. Hij strekte zijn handen uit. Leg je vingers hier en voel maar in mijn zij. Hij nodigde mij uit. Er klonk niets verwijtends in door. Alleen maar geduld. Zoals een herder geduldig is als hij zijn schapen roept. Nu pas, herkende ik zijn stem.

‘Wees niet langer ongelovig Tomas, maar geloof.

Ik weet niet meer of ik zijn handen heb gepakt. Maar ik weet wel dat hij mijn leven optilde. Alles viel op zijn plaats. Hij is het. Hij is mijn Heer. Hij is mijn God. Hoe duidelijk wil je het hebben. Ja Hij had vaker toespelingen gemaakt dat Hij gelijk was aan de hemelse Vader. Maar vanaf dat moment wist ik het zeker. Want Hij is opgestaan en Hij leeft. Hij is het, met dat nieuwe lichaam. Littekens als eretekens. Kruistekens.

Tomas, zei de Heer tegen mij. Tomas omdat je mij gezien hebt, geloof je mij. Daar ben ik blij om. Tomas, maar het verhaal moet verder verteld: gelukkig zijn zij die niet gezien hebben en toch geloven.

Jezus is weer gegaan. Je kunt hem niet vasthouden. Maar wat hadden wij als zijn leerlingen een hoop om over na te praten. Ook de andere tien hadden dezelfde vrede in hun hart gekregen. Jezus had de zondag voor ik erbij was over hen heen geblazen. Ontvangt de geest. We begrepen dat we daarop moesten wachten. We wilden bij elkaar blijven om de Geest te ontvangen als Hij die zou geven. En Jezus had gezegd dat hij ons zou zenden, zoals Hij zelf ook gezonden was. Wij mogen dat werk van Jezus voortzetten. Daarvoor hebben we de Geest nodig. ‘zeg nu zelf; hoe kan je zonder de heilige Geest het werk doen waar Jezus jou voor op pad stuurt. Het is de Geest die ons zijn woorden in de mond legt.

Er was nog iets vreemds dat Jezus had gezegd. Tegen de anderen. Wie jullie de zonden vergeven, die zijn ze vergeven. Als jullie ze niet vergeven, dan zijn ze niet vergeven. Raadselachtig. Alsof wij kunnen weten welke zonden vergeven zijn en niet. En stel, dat je een fout maakt, wordt iemand dan door een fout van ons niet vergeven? Dat kan toch niet zijn. Terwijl we er zo over praatten, zei één van ons; Jongens jullie denken veel te moeilijk. Als wij het evangelie van de Heer vertellen. Dat Hij dood geweest is en opgestaan, tot vergeving van al onze zonden. En iemand gelooft ons, dan is diegene gered. Zijn zonden zijn dan vergeven. En als iemand denkt dat het niet waar is, dan kan diegene niet gered worden. Dat is het. We moeten trouw het evangelie verkondigen. We moeten trouw het avondmaal vieren. Als je het evangelie van bekering vertelt, breng je de boodschap van vergeving. Maar als wij zwijgen, dan onthouden wij anderen de redding door Jezus. Dat is erg.

Als we het wel vertellen, brengen we de vergeving van de Heer bij de mensen. Johannes zei nog: ik zal alles wat bewijst dat Jezus God is, nauwkeurig opschrijven. Met de getuigenissen erbij. Ook jou Tomas zal ik noemen. Als alles vast staat kan niemand meer zeggen: het is niet waar. Dan zeggen ze De twaalfen hebben hem zelf gezien, en nog zoveel meer mensen.

Misschien ben je net als ik. Boordevol twijfels. Je wilt het verifiëren. Klopt het wel, is het niet fake. Laat Jezus zichzelf maar eens zien, dan, dan zal ik het wel geloven. Maar laat Jezus zich niet zien? Komt Hij niet tevoorschijn op iedere bladzijde van de Bijbel? Ik had het helemaal fout. Het is niet

eerst zien en dan geloven. Het is eerst geloven. Als je hem gelooft, op zijn woord, valt alles op zijn plaats. Ook in je eigen leven.

Weet je. Ik had een enorme duw nodig. Misschien was dat wel waarom Jezus mij bij de twaalf had gevraagd. Omdat ik zo'n scepticus ben. Iemand die kritisch is. Die niet alles zomaar slikt. Misschien wilde Hij mij er wel bij als voorbeeld voor jou. Misschien ben ik wel jouw hand die jij in zijn zij mag leggen.

Maak dan niet die fout die ik gemaakt heb. Het was een belijdenis van ongelof. Zonder tastbaar bewijs, geloof ik niet. Drie jaar lang heb ik met hem meegelopen. Ik stond er boven op. Hij stapelde het ene bewijs op het andere. Zijn uitleg van de schrift, zijn wonderen. Lammen lopen weer, blinden zijn gaan zien. Doden werden levend. En ik bleef ziende blind. Totdat ik mijn hand in zijn hand mocht leggen. Toen zag ik het. Samen met de andere apostelen. Het is niet mijn verhaal; het is ons verhaal. We hebben hem allemaal gezien. In levende lijve. Tastbaar, hoorbaar, etend en drinkend. Een levend mens. Maar ook een onbegrensd mens. Muren en deuren sluiten hem niet buiten. Zelfs de hemel ligt binnen zijn bereik. Mijn heer en mijn God.

Want dat werd mij in één keer duidelijk. Hij is God. Wie hem heeft gezien, heeft de Vader gezien. Hij geeft God een gezicht. Hij heeft laten zien dat Gods liefde voor ons eindeloos diep gaat. God kwam uit de hemel om het verlorenen op te zoeken. Er moest een week overheen gaan, voor het Paasevangelie bij mij binnenkwam. Maar gelukkig blijft het evangelie klinken. Iedere zondag. Gebouwd op getuigenis van de twaalf.

Jezus heeft een enorm geduld met twijfelaars. Ik sloeg tien ooggetuigen in de wind. Maar Hij liet mij niet links liggen. Wat doe jij? Je hebt een boek vol verhalen. Zoveel schrijvers, zoveel getuigen. Steeds laat Jezus zich zien. Verschijnt Hij in woorden en beelden. Geloof hem maar, je zult Hem zien. Amen